

Σαν σήμερα ο Σπύρος Καγιαλές ανυψώνει με το σώμα του την Ελληνική σημαία

[/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Σαν σήμερα, 9 Φεβρουαρίου 1897, ο Σπύρος Καγιαλές ανυψώνει με το σώμα του την Ελληνική σημαία στο Ακρωτήριο Χανίων. Ο τότε Ιταλός επικεφαλής του στόλου των Μεγάλων Δυνάμεων, υποναύαρχος Κανεβάρο, έγραψε στα απομνημονεύματά του: «Η ανύψωση της σημαίας με αυτόν τον τόσο ηρωικό τρόπο, αποτέλεσε μια στιγμή της ζωής μου που δεν θα λησμονήσω ποτέ».

Η Τουρκοκρατούμενη Κρήτη το διάστημα 1890 έως 1895 βρίσκεται σε δεινή κατάσταση, καθώς πρέπει να αντιμετωπίσει τη βαριά φορολογία, την καταπίεση, τις βιαιοπραγίες και τις δολοφονίες από μέρος των Οθωμανών. Το νησί βρίσκεται και πάλι σε επαναστατικό αναβρασμό. Στις 23 και 24 Ιανουαρίου του 1897 οι Τούρκοι βάζουν φωτιά σε σπίτια και σφάζουν χριστιανούς. Τότε εκατό περίπου επαναστάτες συγκεντρώθηκαν στο Ακρωτήριο, αποφασισμένοι να διεκδικήσουν με κάθε μέσο την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα.

Το ψήφισμα των επαναστατών στις 25 Ιανουαρίου στο Ακρωτήριο κήρυξε την κατάλυση της τουρκικής κατοχής και καλούσε τον Έλληνα βασιλιά να καταλάβει το νησί. Τις επόμενες μέρες έφτασαν στο Ακρωτήριο και άλλοι ένοπλοι, υψώνουν την ελληνική σημαία και οργανώνουν επαναστατικό στρατόπεδο.

Οι Μεγάλες Δυνάμεις (Ιταλία, Γαλλία, Αυστρία, Γερμανία, Αγγλία και Ρωσία) δεν αποδέχονται το αίτημα των επαναστατών και αποφασίζουν τη διεθνή κατοχή των πόλεων Χανίων, Ρεθύμνου και Ηρακλείου. Η νέα αυτή εξέλιξη οδήγησε τον βασιλιά Γεώργιο Α΄ και την κυβέρνηση Δεληγιάννη της Ελλάδας να επέμβουν άμεσα στέλνοντας στρατό στην Κρήτη.

Στις 9 Φεβρουαρίου 1897 ο Ιταλός Κανεβάρο, επικεφαλής των ναυάρχων, άρχισε το βομβαρδισμό του επαναστατικού στρατοπέδου. Οι οβίδες δεν έχουν στόχο μόνο

τους επαναστάτες Κρητικούς, αλλά και την Ελληνική σημαία που κυματίζει στο Ακρωτήριο. Δύο φορές η σημαία πέφτει κάτω χτυπημένη από τις οβίδες των Μεγάλων Δυνάμεων, και ο επαναστάτης Σπύρος Καγιαλεδάκης ή Καγιαλές, την σηκώνει όρθια με κίνδυνο της ζωής του.

Όταν μια τρίτη οβίδα κάνει κομμάτια τον ιστό της σημαίας, ο Καγιαλές κάνει το κορμί του κοντάρι και την σηκώνει ψηλά. Όταν οι ναύαρχοι με τα κιάλια είδαν την ελληνική σημαία να κυματίζει περήφανα με έναν άνθρωπο να την στηρίζει, άναυδοι με την παλικαριά του Κρητικού διέταξαν να σταματήσει ο βομβαρδισμός. Το στρατόπεδο των επαναστατημένων Κρητικών δονείται από ζητωκραυγές και πανηγυρισμούς. Στο ελληνικό θωρηκτό “Ύδρα” ψέλνεται ο εθνικός ύμνος.

Ο Ιταλός επικεφαλής του στόλου των Μεγάλων Δυνάμεων, υποναύαρχος Κανεβάρο, γράφει στα απομνημονεύματά του: **«Η ανύψωση της σημαίας με αυτόν τον τόσο ηρωικό τρόπο, αποτέλεσε μια στιγμή της ζωής μου που δεν θα λησμονήσω ποτέ».**

Το αποτέλεσμα ήταν μετά από λίγους μήνες να κερδίσει η Κρήτη την αυτονομία της από την Οθωμανική Αυτοκρατορία (1898), που προηγήθηκε της Ένωσής της με την Ελλάδα (1 Δεκεμβρίου 1913).